

391

Александровна

Госпожа Юлия Кременская, Лавка 7

Лангана

г. Касель: /

dr. Borstnik Giovanni
grvos urnak

Fiume

Prebraga!

Včeraj prejela Tvoje pismo

drugo, v katerim mi pišeš radi piva.

Danes je šel Ivan ga naročit piva, od
pošlje ga v prandehnik ker piva danes
tako majhne posode. Na račun mu je
dal 20 gl. kar bo peč mu bo doplačal ko
bo pivo v sod napolnil, ker danes pivo
nij vedel ali ga bo pranje 100 l. ali koji
liter peč. Poem naj bi, da si pri meni
pustila pas od bluze, tudi se je dobil
pivo danes "žok" od Tvojega senčnika
katerega si imela iz papirja papravljenega.

Upasās ako se je Ivan odpočil od
vajuje. Moram Ti povedati, da je vse
zopet pri starem. Kako Milena, tudi

ona pridna. Če raj sem kupila blaga, da jej
napravim „kapico“, ako bo jutri lepo vreme
psi štirje na vesat. Trocina pri nas pelika
upam, da tudi pri Vas, vsaj to je dobilo
zdaj o košnji. Mislila sem pisno ga že
da jutri odložiti ker imam polne roke dela
ali ker znabiti bi potem predolgo pismo
na pošti težalo sem se vse edno pripravila
vila k pisanju. Butelja katero je Ivan
pinesel sem hotela hraniti za mater ali
Ivan mi nij pustil - rekel je da samo
steklenica je „butelja“ a pravi je „belozga“
kljub mojim nadlegovanju naj jo pusti
jo je odpel - in danes mi mi žal - vino je
marejno; poslal ga bi bil na kmetijsko
družbo, ali iz Reke ga ne more. Dva dni
sem ga jmelala a zgrubilo je popolnoma barvo.
Lahko je Puncu tako bogat! — —

Lahko „Prosenec“? Kakor vem Slovencom
na Reki, dolgočas mu je. Proo sem mu
bila oplela „kurnik“ a prae je usel iz
njega, pripravila sem mu vse lepo v
gajbici, a tudi tukaj nij zanj - premajhen
prostor in danes zapet opletam na novo
kurnik in upam, da mu dobro napravim.

^{med} Najnjem pismu mi pišes o Miciici.
Praviš da jo misliš prej domoo vzeti.
Lko nij rada pri šolskem sklepu jo lahko
par dnij prej domoo ozamesi, več dnij
pa nij potreba ker se mi zdi da je
bolje za - njo v samostanu kot doma
ker bo precej v delo naprežena. Kakor
sem ti že pravila imam se z mirej to
misel jo o Tenovem obiskati. Vidi
da se zdaj mi nij sivelja obleke pa,
pravila in ne vem kdaj mi bo — no

blizu ne obleko! To so prave šiveli tako
drago plačat potem pa se pedno prosit.

Povem naj ti se od Ivanovih
čevljev da so že vse odjenjali ko jih
nij se nič nosil, kar je hodil zdaj
po Poli in prej parkrat po mestu
v mokratih jih nij se imel, a zdaj
trudi priso ker je vse poplat odločen
od čevlja. Neom kaj je temu krivo, vaj
Tvoji se dobro nosijo.

Kakor vidis sem ti vse povedala
clo od čevljev zato naj končam s prij
srčnimi pozdravi na vse posebno tebe
poljubljiva Tvoja

Jovanka Ivan in Milena

Preka 21. 7. 98